

ACTA CONCILIORVM OECVMENICORVM

IVSSV ATQVE MANDATO

SOCIETATIS SCIENTIARVM
ARGENTORATENSIS

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

TOMVS ALTER
VOLVMEN PRIMVM
PARS PRIMA

MDCCCXXXIII

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORMALS G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG / J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG / GEORG REIMER / KARL J. TRÜBNER / VEIT & COMP.
BEROLINI ET LIPSIAE

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἐρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Τῆι πρὸ δεκαεννέα Καλανδῶν Ἰανουαρίων Πρωτογένους καὶ Ἀστερίου τῶν λαμπροτάτων d. 14 m. Dec.
a. 449

1 Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος [ἀποσταλείσα] πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα δι' ἧς ἤιτησεν ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας μέρεσι γενέσθαι καὶ ἐν μηδενὶ ἐτέρῳ τόπῳ διὰ τὸ ὑπεναντίαν εἶναι τῶν κανόνων τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον

[Ἐπιστολὴ Λέοντος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς Θεοδοσίον βασιλέα περὶ τοῦ τὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας γενέσθαι μέρεσιν]

Τῶι γαλῆνοτάτῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ Λέων ἐπίσκοπος. Ἐνωθεν 10 καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐν ταῖς γενομέναις συνόδοις τοσαύτην ἡμεῖς εἰλήφαμεν παρρησίαν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Πέτρου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, ὡς ἔχειν τὴν αὐθεντίαν ἐκδικεῖν τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ τῆς ἡμῶν εἰρήνης καὶ μηδενὶ δύνασθαι ὀχυρὰν οὕτως ὑπάρχουσαν παρασαλεύειν, παραχρῆμα τῆς βλάβης ἀποσειομένης. ἐπεὶ οὖν τὸ συνέδριον τῶν ἐπισκόπων ὅπερ γενέσθαι προσετάξατε ἐν τῇ Ἐφεσίῳ πόλει διὰ Φλαβιανόν, αὐτὴν τε 15 καταβλάπτει τὴν πίστιν καὶ πάσας τραυματίζει τὰς ἐκκλησίας καὶ ταῦτα ἡμῖν ἔγνωσται, οὐ παρὰ ἀβεβαίου τινὸς ἀγγέλου, ἀλλὰ παρ' αὐτῶν τῶν παρ' ἡμῶν ἀποσταλόντων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ τοῦ πιστοτάτου Ἰλάρου τοῦ ἡμετέρου διακόνου τῶν τὰ πεπραγμένα ἡμῖν ὑφηγησαμένων, τὸ δὲ συμβὰν ταύτην ἔχει τὴν αἰτίαν τὸ μὴ καθαρᾷ συνειδήσει καὶ ὀρθῇ κρίσει κατὰ τὸ σύνηθες τοὺς συνελθόντας τῆι τε πίστει καὶ 20 τοῖς πεπλανημένοις τὴν ἀπόφασιν ἐκφωνῆσαι· ἔγνωμεν γὰρ ἐν τῶι συνεδρίῳ μὴ πάντας συνελθούσους τοὺς ὀφείλοντας, ἀλλ' ἐτέρους μὲν ἐκβληθέντας, ἐτέρους δὲ εἰσδεχθέντας, οἵτινες τῆι ὑπολήψει τοῦ προλεχθέντος ἐπισκόπου ἀσεβέσιν ἀλόντες ὑπογραφαῖς ἐνεβασανίσθησαν· τοιαύτη γὰρ ἡ παρ' αὐτοῦ ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις, ὡς πάσας δι' αὐτῆς τὰς ἐκκλησίας καταβλάπτεσθαι· σφόδρα γὰρ ἀσεβὲς καὶ τῆι πίστει πολεμοῦν τὸ τοιοῦτο 25 θεασάμενοι οἱ παρ' ἡμῶν ἀποσταλόντες ἡμῖν κατεσήμαναν· ὅθεν, γαληνότατε βασιλεῦ, τῆς

1 = Coll. B 12. est uersio epistulae interpolatae quae extat in Leonis ep. [= Λ] 25 [= Epistul. ante Gesta Coll. 14 = Φ^{cr}], cf. vol. III p. XXII

MrBVΦ^{cr}Λ

1 praemittit Βίβλος τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου Μ ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ἁγίας τετάρτης συνόδου p 1—3 om. BVΦ^{cr} 1 om. M; praecedebat olim exemplar Latinum, ni fallor, epistulae 1, sicut in canone Serdicensi subter annexo et in epistulis 2. 3. 4. 7 2/3 ex fine epistulae 1 huc delata; temporis notatio ficta esse uidetur 4—7 cf. Φ^r 4 τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος BV cf. Φ^c et Φ^r Λέοντος Mr ἀποσταλείσα om. BVΦ 5 βασιλέα BVΦ τῆς θείας μνήμης Mr μέρεσι om. Mr 6 τὸ τοῦτο ὑπεναντίον Mr 6/7 τὴν — σύνοδον BVΦ om. Mr 8—9 Mr om. BV, cf. Φ^c 13 ἡμῶν VΛ ὑμῶν MrB 14 βλάβης ex πλάνης corr. V 15 πόλει διὰ Φλαβιανόν Λ πόλει φλαβιανόν BV πόλει φλαβιανῶ p πολεμεῖ φλαβιανῶ M 16 καταβλάπτειν Mr, corr. M τραυματίζειν p 17 ἡμῖν V 18 Ἰλαρίου Mr 19 postulatur secundum Λ τοῦ — ὑφηγησαμένου 24 ἀνεβασανίσθησαν Mr 25 τοιοῦτον V

..*

ὑμετέρας εὐσεβοῦς συνειδήσεως τὸν κίνδυνον ἕνεκα τῆς πίστεως ἀποσοβῆσαι καταξίωσον
 καὶ μὴ πρόληψις ἀνθρωπίνη τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον βιάσῃται. ταῦτα ἐγώ, ὡ Χρι-
 στιανικώτατε καὶ προσκυνητὲ βασιλεῦ, μετὰ τῶν σὺν ἐμοὶ ἐπισκόπων, εἰλικρινεῖ διαθέσει
 ποθῶν ὑμᾶς πρὸ πάντων θεῶι ἀρέσκειν, ὡὶ παρὰ πάσης ἐκκλησίας συμφώνως ὑπὲρ τοῦ
 ὑμέτερου κράτους δεήσεις ἀναπέμπονται, συμβουλεύω, μὴ ποτε δίκας ὑφέξωμεν ἔμπροσθεν 5
 τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ τὸ τοιοῦτον παρασιωπήσαντες. δέομαι τοιγαροῦν ἐνώ-
 πιον τῆς μιᾶς θεότητος τῆς ἀχωρίστου τριάδος τῆς ἀδικουμένης διὰ τῶν κακῶς πεπρα-
 γμένων, φύλακος ὑπαρχούσης τῆς ὑμέτερας βασιλείας, καὶ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων
 τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντα μείνωσιν ἀρραγῆ καθὼς καὶ πρὸ δίκης ἐτύγχανεν, περιμείνωσι
 δὲ τὸ μείζον τῆς συνόδου κριτήριον, ἐν ἧ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν ἐπισκόπων ἐκ πάσης τῆς 10
 οἰκουμένης συνάγεται, καὶ μὴ συγχωρήσητε ὑμᾶς τῶι ἐτέρων πταίσματι βάρος
 ὑπομείναι, ὅπερ σαφέστερον εἶπειν ἀνάγκης ἐπειγούσης τῶι δέει κρατούμεθα, ἀλλὰ λαβεῖν
 πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου τὴν δόξαν καὶ τοὺς κοινούς στεφάνους σὺν
 αὐτῶι πάντων τῶν ἀποστόλων καὶ τὰς τῶν μαρτύρων χαράς, οἷς οὐ γέγονεν ἕτερα τις
 αἰτία τοῦ παθεῖν εἰ μὴ ἡ ὁμολογία τῆς ἀληθοῦς θεότητος καὶ ἡ ἐν Χριστῶι τελεία δια- 15
 μονή. ἦστινος ὁμολογίας ἀσεβῶς ὑπὸ τινων νῦν ὀλίγων καταβλαπτομένης πᾶσαι
 αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἡμετέρων μερῶν καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς τὴν ὑμέτεραν ἡμερότητα μετὰ
 δακρύων ἱκετεύουσιν κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ λιβέλλου Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου ὥστε
 κελεῦσαι ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας ἐπιτελεσθῆναι, ὅπως πᾶσα ἐναντιότης
 ἐκβληθεῖ ἢ καταπραυνθεῖ καὶ μηδὲν ἢ παρέλκον ἢ ἀμφίβολον ἐπὶ τῇ πίστει, συνερ- 20
 χομένων ἔτι καὶ τῶν ἐπισκόπων ἀπὸ πασῶν τῶν Ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν, ὧν εἰ τινες
 ὕβρεις κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὠφλησαν, σωτηριώδεσι θεραπείαις εἰς τὸ ὀλόκληρον
 ἀνακληθῶσιν καὶ οὗτοι ὧν ἐστὶν αἰτία βαρυτέρα, ἢ διὰ τῆς συμβουλίας ἡσυχάσωσιν
 ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐκκλησίας ἐκκοπῶσιν, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον παραφυλάξαι ὅσα ὁ
 ἐν Νικαίαι κανὼν παρακελεύεται ὅσα τε ὁ ὅρος ὁ ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης τῶν ἐπι- 25
 σκόπων **κατὰ τὸ ἔθος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων ἐλευθέραν τὴν
 πίστιν, δι' ἧς ἡ ὑμέτερα γαληνότης συνίσταται. τῶν γὰρ βλαπτόντων τὴν ἐκκλη-
 σίαν ἀπελαθέντων καὶ τῶν ὑμετέρων ἐπαρχιῶν ἀπολαουσῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς κατὰ
 τῶν αἰρετικῶν ἐκδικήσεως γενομένης, καὶ τὸ ὑμέτερον βασίλειον τῇ δεξιᾷ τοῦ Χριστοῦ
 σκεπασθείη.

30

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Ἀντίτυπον συνεδρίου ἐν τῶι τόπῳ τῶν Καινῶν ἐν οἷς διελάλησαν

Γαυδέντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ ἀρέσκει, προστεθῆναι ταύτη τῇ ἀποφάσει, ἦντινα
 πλήρη ἀγιότητος προσηνέγκατε· ὀπηνίκα ἄλλος ἐπίσκοπος καθιρέθη κρίσει ἐπισκόπων
 καὶ διεμαρτύρατο ἐν πόλει τῶν Καινῶν κινηθῆναι τὰ τοῦ πράγματος, ὁ δὲ ἕτερος ἐπί- 36
 σκοπος ἐν ταύτη τῇ καθέδρῳ μετὰ τὴν αἴτησιν τοῦ φαινομένου καθιρηθῆσθαι, παντελῶς
 ἐν ἐτέρῳ τόπῳ τυπωθῆναι τὰ τοῦ πράγματος μὴ δύνασθαι, εἰ μὴ παρὰ τῶν ἐκεῖσε
 κριτῶν δέξῃται τὸν ὄρον.

MrBV, Φ^{cr}Λ [usque ad 30]

2 πρόσληψις p προλήψει BV βιάσῃτε BV 4 ὡ M in ras. τὸ pBV 5 ἀναπέμποντες
 p ἀναπέμπεσθαι BV ὑφέξομεν MrBV 8 ἁγίων om. BV 9 χῦ MrΛ θῦ BV 10 ὁ om. BV
 11 ὑμᾶς Λ ἡμᾶς MrBV ἐτέρῳ V 13 τὴν δόξαν — στεφάνου τὴν δόξαν p και σὺν BV
 14 τὰς — χαράς Mr μαρτύρων τὴν χαρὰν BV 15 ἡ² om. Mr, corr. M 17 ἡμετέραν V
 19 κελεύσει p 20 μηδὲν ἦ[ι] μηδενί p ἐπ[ι] ἐν V πίστει ἦ p 21 και om. BV ὧν om. Mr
 οἵτινες V 23 ἡσυχάσωσιν BV 24 ἐκκλησίας om. BV ταῦτα δὲ BV 26 lacunam statui, cf. Λ
 27 γὰρ om. BV 28 ἀπελαθέντων p ἡμετέρων V 28 ἀπολαουσῶν p 31—38 om.
 BVΦ^{cr}Λ, est uersio consulto corrupta canonis Serdicensis p. 457. 31 sq. Turn. quem Leo epistulae
 genuinae 18 adiunxerat, cf. *Zeitschr. f. neutestamentl. Wiss.* 30, 34 31 om. M 37 τυπωθῆ p

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Θεῖον γράμμα καταπεμφθέν, τοῦτο μὲν τοῦ δεσπότης ἡμῶν Οὐαλεντινιανοῦ, τοῦτο δὲ τῆς θείας μνήμης Πλακιδίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς προσκυνητῆς βασιλίδος Εὐδοξίας πρὸς τὸν τῆς θείας μνήμης Θεοδοσίον ὥστε κελεῦσαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἰταλίας σύν-
οδον ἐπιτελεσθῆναι

6

- 2 Τῶι δεσπότηι Θεοδοσίω ἐνδόξωι νικητῆι καὶ τροπαιοῦχωι αἰώνιω βασιλεῖ καὶ πατρὶ νικητῆς Οὐαλεντινιανὸς ἐνδοξος τροπαιοῦχος ἀεὶ βασιλεὺς καὶ υἱός. Παραγενομένου μου ἐν τῇ πόλει Ῥώμηι ἐξευμενίσασθαι τὸ θεῖον, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρῃ ἐν τῶι εὐκτηρίω τοῦ ἀποστόλου Πέτρου προῆλθον κάκεισε μετὰ τὴν σεβάσμιον νύκτα τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποστόλου ὑπὸ τε τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου ὑπὸ τε ἐτέρων αὐτῶι ἅμα ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν συνηγμένων ἡξιώθην γράψαι πρὸς τὴν σὴν ἡμερότητα περὶ τῆς πίστεως, ἣτις φύλαξ ὑπάρχουσα πασῶν τῶν πιστευουσῶν ψυχῶν λέγεται τεταράχθαι. ἦν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν προγόνων παραδοθεῖσαν ὀφείλομεν μετὰ τῆς προσηκούσης καθοσιώσεως ἐκδικεῖν καὶ τῆς ἰδίας εὐλαβείας τὴν ἀξίαν τῶι μακαριωτάτῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ ἄπρωτον καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις διαφυλάττειν, ἵνα ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων πόλεως, ὧι τὴν ἱερωσύνην κατὰ πάντων ἡ ἀρχαιότης παρέσχεν, χώραν καὶ εὐπορίαν ἔχη περὶ τε πίστεως καὶ ἱερέων κρίνειν, δέσποτα ἀγνότατε πάτερ καὶ σεβάσμιε βασιλεῦ. τούτου γὰρ χάριν κατὰ τὸ ἔθος τῶν συνόδων καὶ ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος αὐτὸν ἐπεκαλέσατο διὰ λιβέλλου ἕνεκα τῆς ἀνακυψάσης φιλονεικίας περὶ τῆς πίστεως. τούτῳ οὖν αἰτοῦντι καὶ ἐνευχομένῳ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐπινεῦσαι οὐκ ἠρνησάμην τὸ πρὸς τὴν σὴν ἡμερότητα τὴν ἐμὴν αἴτησιν οἰκειῶσαι, ἵνα ὁ προλεχθεὶς ἱερεὺς συναχθέντων ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν λοιπῶν ἱερέων ἐντὸς τῆς Ἰταλίας, παντὸς προκρίματος ἀποκινήθης, ἐξ ὑπαρχῆς τὴν στρεφομένην αἰτίαν πεφροντισμένη δοκιμασίαι διαγνοῦς ἐξοίση τὴν ἀπόφασιν ἣν ἡ πίστις καὶ ὁ τῆς ἀληθοῦς θεϊότητος λόγος ἀπαιτεῖ. οὐ γὰρ ὀφείλει ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς καινότης θρησκείας εἰσάγεσθαι θορύβῳ προπετείας, ἀσαλεύτου τῆς πίστεως μέχρις ὧδε διαφυλαχθεῖσης. πρὸς δὲ τελείαν διδασκαλίαν τῆς σῆς θεϊότητος ἀπεστείλαμεν καὶ τὰ πεπραγμένα, δι' ὧν καὶ τὰς ἐπιθυμίας κεῖ τὰς ἐκβοήσεις πάντων ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια καταμάθοι.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

- 3 Δεσπότηι νικητῆι Θεοδοσίω καὶ τροπαιοῦχῳι ἀεὶ βασιλεῖ υἱῶι Γάλλα Πλακιδία ἡ εὐσεβεστάτη καὶ ἀνθοῦσα αἰωνία ἀεὶ βασιλὶς καὶ μήτηρ. Ὀπηνίκα ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ τῆς ἀρχαίας πόλεως ταύτην ἐτιθέμεθα τὴν φροντίδα ἀποδοῦναι τὴν προσκύνησιν τῶι μακαριωτάτῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἐν αὐτῶι τῶι προσκυνητῶι θυσιαστηρίῳ τοῦ μάρτυρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λέων, ὀλίγον ἐπισχῶν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς εὐχῆς, ἕνεκα τῆς καθολικῆς πίστεως πρὸς ἡμᾶς ἀπωδύρατο, αὐτὸν τε ὁμοίως τὸν κορυφαῖον τῶν ἀποστόλων, ὧι καὶ ἔναγχος προσήειμεν, μάρτυρα συλλαβόμενος περιεστοιχισμένος τε πλήθει ἐπισκόπων, οὐστὶνας ἀπὸ ἀναριθμητῶν πόλεων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ συνήγαγεν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἰδίου τόπου καὶ τῆς ἀξίας, καὶ τοῖς ῥήμασιν συνάπτων τὰ δάκρυα εἰς κοινωνίαν τῶν ἰδίων θρήνων καὶ τὰς ἡμετέρας οἰμωγὰς ἐξεκαλεῖτο. οὐ μικρὰ γὰρ ἐκ τῶν γεγενημένων ζημία τὴν τοσοῦτοις χρόνοις φυλαχθεῖσαν τοῦ καθολικοῦ κανόνος πίστιν ἀπὸ τοῦ θειοτάτου πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου, ὃς πρῶτος ἐν τῶι βασιλείῳ

2 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 19 9/10 de tempore cf. Lietzmann, Petrus u. Paulus² p. 98 3 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 20

MrPcr

1 Τῶν — Ἑλληνιστί om. M 7 ὁ ἀλεντινιανὸς p 10 ἀπό p ἀπό p 14 μακαριῶ τε M
17 ἔχειν M ἱερῶν p 18 ἐπίσκοπος om. p 20 τούτῳ Φ τούτο Mr 24 ἐξοίσει p
29 Τῶν — Ἑλληνιστί om. M 30 γάλα p 35 ἀπωδύρετο Mr, corr. M 36 προσεῖη Mr

διέλαμψεν Χριστιανός, ἔναγχος τεταράχθαι πρὸς ὑπόληψιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Ἐφεσίων πόλεως μῖσος καὶ ἀψιμαχίαν μᾶλλον λέγεται γεγυμνακέναι τῇ τε τῶν στρατιωτῶν παρουσίᾳ καὶ τῷ φόβῳ καταπλήττων τὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν Φλαβιανὸν διὰ τὸ λίβελλον στεῖλαι πρὸς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐπισκόπους τῶν μερῶν τούτων διὰ τῶν ἀποσταλέντων ἐν τῇ 5 συνόδῳ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης, οἵτινες κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου εἰθίσθησαν συνεῖναι, δέσποτα ἀγνότατε υἱὲ βασιλεῦ προσκυνητέ. τοῦτου χάριν ἢ σὴ ἡμερότης τοῖς τοσοῦτοις θορύβοις ἀντιτιθεῖσα τὴν ἀλήθειαν, ἄσπιλον τὴν πίστιν τῆς καθολικῆς θρησκείας παραφυλαχθῆναι προσταξάτω, ἵνα κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸν ὅρον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ὃν καὶ ἡμεῖς ὁμοίως ὡς προηγούμενον 10 προσκυνούμεν, ἐν τῇ στάσει τῆς ἱερωσύνης ἀβλαβοῦς μένοντος ἐν πᾶσι Φλαβιανοῦ, ἐν τῇ συνόδῳ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἢ δίκη παραπεμφθείη, ἐν ᾧ πρῶτος ἐκεῖνος ὁ τὰς οὐρανίους κλεῖς ἀξιωθείς ὑποδέξασθαι τὴν ἐπισκοπὴν τῆς ἀρχιερωσύνης ἐκόσμησεν, δηλαδὴ ὅποτε πρέπει ἡμᾶς ταύτῃ τῇ μεγίστῃ πόλει, ἣτις δέσποινα πασῶν ὑπάρχει τῶν γεῶν, ἐν πᾶσι τὸ σέβας παραφυλάξαι, ἐπιμελέστερον δὲ κάκεινου προνοῆσαι ἵνα μὴ 15 ὅπερ ἐν τοῖς ἀνωτέροις χρόνοις ἢ ἡμετέρα γενεὰ διεφύλαξεν, ἐφ' ἡμῶν δόξῃ μαινεσθαι καὶ διὰ τοῦ παρόντος ὑποδείγματος σχίσματα προχωρήσῃ ἐν τε τοῖς ἐπισκόποις καὶ ταῖς ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶν τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Ἐπιστολὴ Λικινίας αὐγούστας ἦτοι Εὐδοξίας πρὸς Θεοδοσίον

20

4 Δεσπότη Θεοδοσίῳ τροπαιούχῳ ἀεὶ βασιλεῖ καὶ πατρὶ Λικινία Εὐδοξία ἡ εὐσεβεστάτη καὶ ἀνθοῦσα αἰωνία βασιλὶς θυγάτηρ. Πᾶσιν ἔγνωσται τὴν σὴν ἐπιείκειαν μέριμναν καὶ φροντίδα ποιεῖσθαι τῆς Χριστιανῶν καὶ [τῆς] καθολικῆς πίστεως ἐπὶ τοσοῦτον ὡς ἐπιτρέπειν ἐφ' ὕβρει ταύτης μηδὲν παντάπασιν γίνεσθαι. ὀπηνίκα τοίνυν εὐτυχῶς ἐν τῇ Ῥώμῃ εἰσεληλύθαμεν καὶ τοῖς οὐδοῖς τοῦ εὐκτηρίου τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστόλου 25 Πέτρου παρεγεγόναμεν, Λέων ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων πόλεως μετὰ καὶ ἐτέρων πλειόνων ἐπισκόπων ἀξίωσιν ἡμῖν προσήγαγεν, φάσκων ὅλον τὸ δόγμα τῆς θρησκείας κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τεθορυβῆσθαι καὶ τοῦτο συμβεβηκέναι ὥστε πᾶσαν τῶν Χριστιανῶν τὴν πίστιν εἰς σύγχυσιν ἐλάσαι. καὶ γὰρ Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας διὰ τὰς ἐχθρας τοῦ Ἀλεξανδρέων ἐπισκόπου ἀπω- 30 δύρατο ἐκβεβλήσθαι καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων ἤιτησεν, ἐπιμαρτυρούμενος αὐτῶν τε τῶν σεβασμίων τόπων τὴν προσκύνησιν καὶ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος τὴν σωτηρίαν, ὥστε πρὸς τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου ἐμὰ γράμματα καταπεμφθῆναι, δέσποτα ἀγνότατε πάτερ βασιλεῦ προσκυνητέ. προσαγορεύουσα τοιγαροῦν δίκαια αἰτῶ ὥστε τούτοις τοῖς πράγμασι θεραπείαν ἢ ὑμέτερα γαληνότης 35 ἐπιτρέψοι παρασχεθῆναι καὶ τὰ κακῶς πεπραγμένα διορθωθῆναι κελεύσοι, ἄχρῃς οὐ πάντων τῶν ἤδη τετυπωμένων ἀνακληθέντων ἐξ ὀλοκλήρου πίστεως καὶ τῆς τῶν Χρι-

4 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 21

MrΦ^cr

2 πόλεων M 5 καὶ MrΦ^c om. Φ 7 *interesse* Φ συνιέναι Mr 11 προσκυνούμενον p
11/12 ἐν³ — θρόνου] *ad concilii et apostolicae sedis* Φ 13 οὐραίου M οὐρανοῦ M^{corr} 15 γεῶν
M^{corr} γῶν M πόλεων p *terrarium* Φ 16 χρόνοις om. p γενεὰ M σμικρύνεσθα¹
coniecerim 17 προχωρήσει p προχωρήσαι M
19 Τῶν — Ἑλληνιστί om. M 20 λικινίασ M^{corr} αὐγούστησ p 21 λικινία M 23 τῆς³
deleui 25 ὀδοῖσ p 28 συμβεβηκέναι Φ συμβέβηκεν Mr 32 ὑμέτερασ M 37 τῆς πίστεως Φ

στιανῶν θρησκευίας ἢ κινουμένη αἰτία ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας συναχθείσης τῆς συνόδου δοκιμασθεῖη. ἐγράφη γὰρ ἐνταῦθα πᾶσαν φιλονεικίαν κεκινήσθαι ὥστε Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀπαρθῆναι.

Θεῖον γράμμα

Ἐπιστολὴ Θεοδοσίου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Οὐαλεντινιανόν

5

5 Δεσπότηι ἐμῶι Οὐαλεντινιανῶι αἰωνίωι αὐγούστωι Θεοδόσιος. Καὶ ἐν τῇ Ῥώμηι παραγεγενῆσθαι τὴν σὴν ἡμερότητα καὶ αἵτησιν προσενηέχθαι παρὰ Λέοντος τοῦ εὐλαβευτάτου πατριάρχου δεδήλωται παρὰ τῆς σῆς μεγαλειότητος ἐν τῶι αὐτῶι ὕφει τῶν γραμμάτων. καὶ περὶ μὲν τῆς σῆς ὑγιουῖς ἐν τῇ Ῥώμηι ἐπανόδου χάρι-
 τας ἀποδεδώκαμεν ἀξίως τῇ θεῖαι μεγαλειότητι, δέσποτα ἀγνότατε υἱὲ καὶ προσκυνητῆ 10
 βασιλεῦ· περὶ δὲ τούτων ὧν ἔφη ὁ μνημονευθεὶς εὐλαβέστατος ἀνὴρ, δεδήλωται πρὸς αὐτὸν πλατύτερον καὶ πληρέστατον καὶ καθῶς ὑπολαμβάνομεν, ἐν μηδενὶ μέρει ἔγνω ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πατρώιας θρησκευίας καὶ τῆς τῶν προγόνων παραδόσεως ἀποπειρηθέναι. οὐδὲν γὰρ ἄλλο βουλόμεθα ἢ εὐχόμεθα ἤπερ τὰ μυστήρια τὰ πατρώια τὰ κατὰ δια-
 δοχὴν ἡμῖν παραδοθέντα ἀκίνητα φυλαχθῆναι. διὰ ταύτην τοιγαροῦν τὴν αἰτίαν, 15
 ἐπειδὴ τινὰς ἔγνωμεν τὰς ἀγιωτάτας ἐκκλησίας ἐπιβλαβεῖ καινισμῶι θορυβεῖν, σύνοδον ὠρίσαμεν ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι· δηλαδὴ παρουσίαι τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων μετὰ πολλῆς ἐλευθερίας καὶ ὀλοκλήρου ἀληθείας καὶ οἱ ἀνάξιοι τῆς ἱερωσύνης ἀπεκινή-
 θησαν καὶ οἱ κριθέντες ἄξιοι προσεδέχθησαν. οὐδὲν τοίνυν παρὰ τούτων ὑπεναντίον τοῦ κανόνος τῆς πίστεως ἢ τοῦ δικαίου ἔγνωμεν γεγενῆσθαι. πᾶσα τοιγαροῦν ἀμφι- 20
 βολία τῶι θεῶι δικαστηρίωι ἐξητάσθη, Φλαβιανὸς δὲ ὁ φωραθεὶς αἴτιος τοῦ βλαβεροῦ καινισμοῦ τὴν ὀφειλομένην ἑαυτῶι τιμὴν ἀπηνέγκατο. καὶ τούτου δὲ ἀποκινήθέντος πᾶσα εἰρήνη καὶ πᾶσα συμφωνία ἐν ταῖς ἐκκλησίαις βασιλεύει καὶ οὐδὲν ἕτερον κρατεῖ εἰ μὴ καθαρὰ ἡ ἀλήθεια.

Ἐπιστολὴ Θεοδοσίου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Γάλλαν Πλακιδίαν

25

6 Δεσποίνηι ἐμῇι Πλακιδίαι προσκυνητῇι αὐγούστῳι (Θεοδόσιος). Ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς ἡμερότητος ἢ ἡμετέρα ἔγνω αἰωνιότης ὅ τι ὁ εὐλαβέστατος πα-
 τριάρχης Λέων παρὰ τῆς σῆς ἡιτησεν αἰωνιότητος. τούτοις τοιγαροῦν δηλοῦμεν τοῖς γράμμασιν ὅτι περὶ τούτων τῶν εἰρημένων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐντε-
 λέστερον καὶ σαφέστερον πολλάκις ἐγράφη, ἐξ ὧν ἀναμφιβόλως πεφανέρωται μηδὲν ἡμᾶς 30
 παρὰ τὴν πατρώϊαν πίστιν ἢ τὰ θεῖα δόγματα ἢ τοὺς ὄρους τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων οἵτινες τοῦτο μὲν ὑπὸ τοῦ τῆς θείας μηνῆς Κωνσταντίνου ἐν τῇ Νικαέῳ πόλει, τοῦτο δὲ πάλαι ἡμετέρωι προστάγματι ἐν Ἐφέσῳ συνεληλύθασιν, ὠρικῆναι ἢ ἐψηφίσθαι ἢ νενοηκῆναι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐν Ἐφέσῳ τετυπῶσθαι ἵνα πάντες οἵτινες τῶι βλαβερῶι καινισμῶι τὰς ἀγιωτάτας ἐθορύβησαν ἐκκλησίας, ἀξίως ἀποκινήθωσιν, προσετάξαμεν. 35
 ταῦτά εἰσιν ἄτινα οὐκ εἰς ἀνατροπὴν, ἀλλ' εἰς συμφωνίαν καὶ καθαρὸν σύνδεσμον τῆς προσκυνητῆς θρησκευίας παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων τετύπεται πατέρων, ὁ δὲ λεγόμενος Φλαβιανὸς ἑξαρχος τῆς τοιαύτης φιλονεικίας θεῖαι ψήφωι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκβέβληται

6 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 22 ante Gesta Coll. 23

6 Latinum exemplar extat in Epist-

MrΦer

1 θρησκευίας om. p
sicut arbitrati sumus et Φ
 26 αὐγούστη p

3 ἀπαρθῆναι scripsi ἐπαρθῆναι Mr

21 ἐξίτασθαι M 22 αὐτῶ p δὲ om. M

Θεοδόσιος Φ om. Mr 31 τοῖς ὄροισ p

12 καὶ — ὑπολαμβάνομεν]

πραγμάτων. ταῦτα τοιγαροῦν εἰδυῖα ἢ σὴ ἡμερότης, δέσποινα ἀγνοτάτη μήτηρ καὶ προσκυνητὴ αὐγούστα, μηδὲν ἡμᾶς ποτε ὑπεναντίον τῆς παραδοθείσης πίστεως διανενοῆσθαι, καθὼς παρὰ τινῶν εἴρηται, ὑπολάβηι ἢ λογίσηται.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἐρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Ἐπιστολὴ Θεοδοσίου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Εὐδοξίαν

5

7 Δεσποίνῃ ἐμῇ Εὐδοξίαι τῇ προσκυνητῇ βασιλίδι Θεοδοσίος. Ἄει μὲν οὖν τῆς σῆς ποθεινότητος τοῖς γράμμασιν τερπόμεθα καὶ ταῦτα ὄληι ψυχῇι ἡδέως περιπτυσσόμεθα καὶ πάσαις ταῖς σαῖς αἰτήσεσιν μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς εἰώθαμεν ἐπινεύειν, δέσποινα ἀγνοτάτη θυγάτηρ προσκυνητὴ βασιλῆς. ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐνεστῶτος πράγματος, τουτέστιν περὶ Φλαβιανοῦ τοῦ ποτὲ ἐπισκόπου τὰ τῇ αἰτίαι παρακολουθήσαντα 10 τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι τελείως ἢ ἡμετέρα κατεσῆμανεν ἡμερότης, τῇ δὲ σῇι γλυκύτητι τοῦτο μόνον ἐδοκιμάσαμεν γνωρίσαι ὅτι ὁ μνημονευθεὶς Φλαβιανὸς θεῖαι κρίσει τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀφηρέθη, ὅπως πᾶσα ἀμφιβολίας φιλονεικία ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν ἀποκινήθῃ, καὶ οὐδὲν ἕτερον τοῦ λοιποῦ μετὰ ταῦτα δυνατόν ὀρίσαι περὶ τῶν ἄπαξ ἤδη τετυπωμένων. 15

8 Τῇ πρὸ δέκα Καλανδῶν Δεκεμβρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ δεσπότη ἡμῶν
d. 22. m. Nov. Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως τὸ ὄγδοον καὶ Ἀβιένου τοῦ λαμ-
a. 450 προτάτου ὑπάτων θεῖα γράμματα κατεπέμφθη παρὰ τοῦ δεσπότη ἡμῶν τοῦ αἰωνίου βασιλέως Μαρκιανοῦ πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Λέοντα σημαίνοντα ὅτι καὶ οἱ ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου ἀνδρὸς ἡδέως ἐδέχθησαν, ὥστε μετὰ πάσης προ- 20 θυμίας ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις παραγενέσθαι καταξιώσει καὶ τὴν σύνοδον ἐπιτελέσαι ἢ εἰ τοῦτο ἐπαχθὲς αὐτῷ ὀφθῆι, διὰ ἰδίων γραμμάτων δηλώσει, ὥστε θείοις γράμμασιν κληθέντας τοὺς ἐπισκόπους ἐν ἧι ἂν ἀρέσει πόλει τὰ ἀρμόζοντα τῇ πίστει ὀρίσωσιν.

Ἐπιστολὴ Μαρκιανοῦ βασιλέως πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ῥώμης Λέοντα

Λέοντι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης 25 Μαρκιανός. Περὶ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς εὐχῆς τῆς ἡμετέρας οὐκ ἀμφιβάλλει ἢ σὴ ἀγιότης ὅτιπερ ἀληθῆ τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκευίαν καὶ τὴν ἀποστολικὴν πίστιν βεβαίαν διαμένειν βουλόμεθα καὶ παρὰ πάντων τῶν δήμων εὐσεβεῖ διανοίαι φυλάττεσθαι. καὶ γὰρ τὴν ἀμεριμνίαν καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡμετέρου κράτους ἐκ τῆς ὀρθῆς θρησκευίας καὶ εὐμενοῦς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συνεστάναι οὐκ ἐστὶν ἀμφίβολον. δι' ὃ τοὺς εὐλαβεστάτους ἀνδρας 30 οὓς πρὸς τὴν ἡμέτεραν εὐσέβειαν ἐπέπομφεν ἢ σὴ ἀγιότης, ἡδέως καὶ ὡς ἐχρῆν λογισμῶι ἴλεωι ὑπεδεξάμεθα. λοιπὸν ἐστὶν ἵνα εἰ ἀρέσκει τῇ σῇι ὀσιότητι ἐπὶ ταῦτα τὰ μέρη παραγενέσθαι καὶ τὴν σύνοδον ἐπιτελέσαι, τοῦτο ποιεῖν τῷ περὶ τὴν θρησκευίαν ἔρωτι καταξιώσει. καὶ γὰρ ταῖς ἡμετέραις ἐπιθυμίαις ποιήσει τὸ ἱκανὸν ἢ σὴ ὀσιότης καὶ τῇ ἱερᾷ θρησκευίαι τὰ χρήσιμα διατυπώσει. εἰ δὲ ἐπαχθὲς τοῦτό ἐστὶν τὸ 35 σὲ πρὸς ταῦτα παραγενέσθαι τὰ μέρη, τοῦτο αὐτὸ ἡμῖν ἰδίους καταμηνύσει γράμμασιν ἢ σὴ ἀγιωσύνη, ὥστε πρὸς ἄπασαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Θράικην καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν

7 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 24
Gesta Coll. 28 20. 31 cf. Leonis epp. 29. 30. 31

8 Latinum exemplar extat in Epist. ante

Μρ, S [inde a 22 ὥστε θείοις], Φ^{cr} [praeter 16—23]

3 καθὸ ρ λογίσηται M in ras. λελογίσθαι ρ

5 Εὐδοξίαν] γάλλαν πλακιδίαν Μρ 11 ἢ ἡμετέρα] ἡμᾶς ρ 16—23 om. Φ^{cr} 17 ὄγδοον] postulatur ἔβδομον ἀβιαινίου Μρ 17/18 τῶν λαμπροτάτων Μρ 21 παραγίνεσθαι ρ καταξιώσει Μρ 21/22 ἢ εἰ M εἰ δὲ ρ 22 δηλώσει ρ 23 τοὺς om. ρ ὀρίσωσιν scripsi ὀρισθῶσιν ΜρS 32 ἴλεωι scripsi ἡδέω ρS ἡδέωσ M εἰ ἀρέσκει — ἴν' ἐπὶ S ἀρέσκη M 34 καὶ γὰρ καὶ ρS 35 διατυπώσει M 37 πρὸς om. ΜρS, corr. M

θεῖαι ἡμέτεραι ἀποσταλήσονται προσφωνήσεις, ὅπως πρὸς τινὰ ὠρισμένον τόπον, ἔνθα ἂν ἡμῖν δόξει, πάντες οἱ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι παραγένωνται καὶ ἅπερ τῆι τῆς τῶν Χριστιανῶν θρησκείας εἰρήνηι καὶ τῆι καθολικῆι πίστει συμφέρουσιν, καθὼς ἡ σὴ ἀγιωσύνη κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας διετύπωσεν, κατατεθήσονται.

- 9 Θεῖαι συλλαβαὶ ἀπεστάλησαν γὰρ παρὰ τῆς θείας μνήμης Πουλχερίας πρὸς τὸν ⁵ αὐτὸν ἀγιώτατον ἄνδρα μνηύουσαι τὸν θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον χωρισθείσης πάσης πλάνης ἔναγχος τῆι πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανὸν ἄνευ τινὸς μελλησμοῦ ὑπογεγραφήκεναι καὶ τινὰ ἤδη ἐν τοῖς τῆς Ἀνατολῆς μέρεσιν σύνοδον εἶναι ἐπιτελεστέαν. καὶ τὸ λείψανον δὲ τοῦ αὐτοῦ τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανοῦ ἐν τῆι Κωνσταντινουπόλει κατηνέχθη ἐν τῆι τῶν ¹⁰ Ἀποστόλων βασιλικῆι κατατεθησόμενον. καὶ οἱ ἐπίσκοποι δὲ οἱ ὁμονοήσαντες τῶι τῆς θείας μνήμης Φλαβιανῶι εἰς ἔξορίαν ἦσαν ἀποσταλέντες, οὓς ἀνακλητέους πρὸς ἀναληπτέας τὰς ἰδίας ἐκκλησίας συνόδου ἀναμενοῦντας τὴν ἀπόφασιν.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί
Ἐπιστολὴ Πουλχερίας αὐγούστας πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Ῥώμης Λέοντα ¹⁵

Λέοντι τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης παρὰ τῆς δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας καὶ σεβασμιωτάτης βασιλίδος. Τὰ γράμματα *ep.* ²⁰ τῆς σῆς μακαριότητος μετὰ τῆς πρεπούσης παντὶ ἐπισκόπῳ σεβασμιότητος ὑπεδεξάμεθα. δι' ὧν τὴν σὴν πίστιν καθαρῶς καὶ τοιαύτην ἐπέγνωμεν ὁποῖα ὀφείλει μετὰ ἀγιότητος τῶι θείῳ παρέχεσθαι ναῶι, ἐγὼ δὲ ὁμοίως καὶ ὁ δεσπότης ὁ γαληνότατος ²⁵ βασιλεὺς ὁ ἐμὸς σύζυγος ἐν τῆι αὐτῇ διὰ παντὸς καὶ διεμείναμεν καὶ διαμένομεν, πᾶσαν σκαιότητα καὶ μiasμόν καὶ φαρμακείαν ἐκκλίνοντες. ὁ ἀγιώτατος τοίνυν τῆς ἐνδόξου Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Ἀνατόλιος ἐν τῆι αὐτῇ διέμεινεν πίστει τε καὶ θρησκείαι καὶ τῶν σῶν γραμμάτων τὴν ἀποστολικὴν ὁμολογίαν περιπτύσσειται, τῆς πλάνης ἀποβληθείσης ἐκείνης ἥτις παρὰ τινῶν νῦν ἀνέκυψεν, καθὼς καὶ ἐκ τῶν αὐτοῦ γραμμάτων ³⁰ ἔτι σαφέστερον ἐπιγνώσκει ἢ σὴ δύναται ἀγιότητος. τῆι τε γὰρ ἐπιστολῇ ὁμοίως τῆς καθολικῆς πίστεως ἦντινα πρὸς τὸν τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἡ σὴ μακαριότης ἀπέστειλεν, δίχα τινὸς ὑπερθέσεως ὑπέγραψεν. καὶ διὰ τοῦτο ἡ σὴ εὐλάβεια, καθ' ὃν ἂν φανείη τρόπον, σημαίνει καταξιώσει ἵνα πάντες καὶ πάσης τῆς Ἀνατολῆς οἱ ἐπίσκοποι Θράικης τε καὶ Ἰλλυρικοῦ, καθὼς καὶ τῶι ἡμετέρῳ δεσπότηι ³⁵ τῶι εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ τῶι ἐμῶι συζύγῳ ἀρέσκει, εἰς μίαν πόλιν τὴν ταχίστην ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῶν μερῶν παραγένωνται κάκεισε γενομένης συνόδου περὶ τε τῆς καθολικῆς ὁμολογίας καὶ περὶ τούτων τῶν ἐπισκόπων οἵτινες πρὸ τούτου ἐχωρίσθησαν, καθὼς ἡ πίστις καὶ ἡ Χριστιανικὴ εὐσέβεια ἀπαιτεῖ, σοῦ αὐθεντοῦντος ὀρίσωσιν. ἔτι δὲ γνώτω ἡ σὴ ἀγιότης ὡς προστάγματι τοῦ ἡμετέρου δεσπότητος καὶ γαληνοτάτου ³⁵ βασιλέως τοῦ ἡμετέρου συζύγου ἐν τῆι ἐνδόξῳ πόλει τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ τῆς ἀγίας μνήμης ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ τὸ σῶμα διακεκόμισται καὶ ἐν τῆι βασιλικῆι τῶν Ἀποστόλων, ἐν ἣι εἰώθασιν οἱ προλειτουργήσαντες ἐπίσκοποι θάπτεσθαι, τῆι χρεωστουμένηι τιμῇ ἀποτέθειται. καὶ τούτους ὁμοίως τοὺς ἐπισκόπους, οἵτινες διὰ τὴν

9 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta coll. 29

MpS^{cr}

1 ἀποσταλήσονται S   2 ἡμῖν Φ ὅμιν MpS   παραγίνωνται S   4 κατατεθήσονται MS
6 τῆς om. pS   7 πάσης om. M   8 ὑπογεγραφήκεναι scripsi ὑπογεγράφηκεν MpS
13 ἀναμένοντασ S   14 om. M   15 αὐγούστησ pS   19 postulatur καθαρὰν ὁποῖαν pS
21 διὰ παντὸς καὶ om. pS   διέμεινεν M   διαμενοῦμεν pS   23 ἐπίσκοπος om. S